

Doetinchem schrapt bordeelverbod

van onze verslaggever

DOETINCHEM - Bordeelhouders krijgen vanaf volgend jaar de mogelijkheid om in Doetinchem een zaak te openen. Het college van B en W is er voorstander van het bordeelverbod te schrappen uit de Algemene plaatselijke verordening (APV). Het stadsbestuur heeft deze week groen licht gegeven voor een geheel nieuwe verordening, waarin het verbod is vervangen door de eis om een vergunning aan te vragen. De gemeenteraad moet nog instemmen met de nieuwe APV, die op 1 januari 1994 in werking treedt.

De nieuwe bepaling heeft te maken met een nog dit jaar door te voeren wijziging van het Wetboek van Strafrecht. Het nieuwe artikel 250 bis van het Wetboek stelt de gemeenteraden voor de keus prostitutie te verbieden dan wel daarvoor een vergunningsvereiste in het leven te roepen. Doetinchem heeft voor het laatste gekozen omdat „prostitutie een realiteit is in de samenleving”, zo stelt het stadsbestuur in een toelichting aan de gemeenteraad.

Volgens ambtenaar B. van der Haar, die maanden aan het opstellen van de nieuwe APV heeft gewerkt, kleven er belangrijke nadelen aan handhaving van het verbod. „Je kunt de prostitutie als realiteit zien en je kunt jezelf voorhouden dat het in Doetinchem niet voorkomt en dat je dat zo wil houden. Het nadeel daarvan is dat je dan omliggende gemeenten met de problemen opzadelt. Een ander belangrijk argument tegen een verbod is dat je de prostitutie in het illegale circuit dwingt, met alle nadelige gevolgen vandien voor de prostituees. Een vergunningstelsel is een middel om de positie van de prostituee te verbeteren.”

Het schrappen van het verbod betekent niet dat de bordelen na 1

januari als paddestoelen uit de grond schieten. Als er al een aanvraag wordt ingediend, dan wordt die behandeld volgens de voorschriften. Het gemeentebestuur kan een vergunning weigeren in het belang van de openbare orde, de volksgezondheid en het voorkomen van overlast van het woon- en leefklimaat.

LISA (18) PROSTITUEE

„Ik zat een jaar of tien geweest zijn toen ik mijn toekomstideaal zag in het vertalen. En dus wilde ik toekomen. Al snel werd ik mij ervan bewust dat dat een saai vak moest zijn. Toen kwam er een periode waarin ik het bruisende leven van de stewardess wel zag zitten. Enfin uiteindelijk ben ik hoer geworden. Die wereld had iets duisters, iets onbekends. Een wereld met schemerig licht en mannen mer van die opgezette kragen. Ik wist bij god niet wat die wereld inhield. Die wereld wilde ik leren kennen. Ik weet nog goed dat ik de allereerste keer met knikkende knieën een escort-bureau binnenliep en mijn diensten aanbood. Inmiddels zit ik drie jaar in het vak. Ik ben een part-time hoer. De rest van de tijd studeer ik. Ooit wil ik advocaat worden. Met die kennis en die niet kan ik de regels voor onze bedrijfstak verbeteren. Want kijk, het is wel leuk dat we nu belasting moeten betalen, maar als daar tegelijkertijd niet eens een alarmbel tegenover kan staan denk ik ook waar zijn ze mee bezig? En in de nog verdere toekomst hoop ik dat er ooit nog zoiets komt als een hoerenschool. En waarom niet, je hebt toch ook een kappersschool. Ik zou op die hoerenschool best les willen geven.”

JOOST ZWAGERMAN (29) SCHRIJVER

„Ik ben zo moe na Vais Licht dat ik even niet over de toekomst wil nadenken. Gun mij even de tijd de draad weer op te pakken.”

WILMA (39) PROSTITUEE

„Ik zit nu twintig jaar in het vak en iedere dag doe ik het nog met plezier. Als ik een tevreden klant heb, geeft mij dat een heerlijk gevoel en denk ik hè, lekker, leuk voor die vent. En dan zwaar ik hem nog even na ook als-ie weggaat. Wat mij betreft, ga ik tot mijn zestigste door. Zodra ik op mijn werkkamer kom voel ik mij gelukkig. Ik ben gek op mijn huis. Ik kan de hele dag lopen sjouwen, met dingetjes en maar verplaatsen, heerlijk. Mijn grootste wens is dat ik op de televisie eens zou kunnen vertellen over de positieve kanten van mijn werk. Want het kan echt vreselijk leuk zijn. Dat komt misschien ook omdat ik heel positief ben. Mij krijgen ze niet weg, ik vind het heerlijk om achter het raam te zitten. En een veris? Ach, misschien ooit nog eens een leuk appartement met een dakterras.”

Nieuwe Revu